

הלכות שבת טימן שב

ז טור בשם בעל התרומות וכ"כ הכה"ג ופמ"ק שא"ת של ה"ס כיצד מטולס כמו סכא מתכנל אפילו בדבר שיש לו מתירין ח"ש שבת קמ"ט כר"ב הרי"ף והמ"ס ב"פ וכתוב'ם ופמ"ג לא כתיבו אלא דברי ר"מ

מותרין ואפי' אם לא נתרסקו מע"ש יאם יש יין בגינית שהענבים בתוכה אע"פ שהענבים מתבקעים בשבת בגינית מותר לשתות בשבת שכל יין היוצא מהענבים (ו) (יד) מתבטל ביין שבגינית: ג] ה"רצנים והינם שנתן עליהם מים לעשות המד (טו) מותר למשוך מהם ולשתותם ואפי' לא נתן מים והיין מתמצה וזב מאליו (טז) מותר (ז) לשתותו: ד] מותר לסחוט אשכול ענבים * לתוך קדירה שיש בה תבשיל (יז) כרי לתוך האוכל * דהוה ליה משקה * הבא לאוכל ובאוכל דמי (יח) אבל אם אין בה תבשיל * אמור: ד] יש מי שאומר (יט) דה"ה לבוסר שמותר לסחוט לתוך האוכל ד"ר"ת אומר בבוסר * (כ) (הואיל ואינו ראו

באר היטב

בשר הנבלע בו מרק לנודד משקה כמש"ל בענין סחיטה בשאר פירות ע"ש"ק ב' עכ"ל [וכנספר חליה רבה חולק על ט"ו והטלה להלכה לאסור בענבים ולהחמיר לירא שמים אבל בשאר פירות וכן כשר ופס א"ן להחמיר כמו שכתב בספר יראים ע"פ רש"י להחיר פ"ט:] (ו) מתכנל . והע"ג דע"ג"מ לא בטיל שא"ה כיוון שלא היה ניכר קודם שנתערב ולא היה עליו שם יין משולם ועיין ביו"ד ספ"י ק"ב וכתב הב"ח ונ"ל דמותר לתת ענבים בתוך היין . שבת שיתכנסו ויוצאו יינם כמו בשלג ובכרד בסעיף ט' עכ"ל וט"ו חולק עליו וכתב דאין היתר אלא כדיעבד ואינו דומה כלל לשלג ובכרד ע"ג . ובתשובת מהרי"ם אהלון סימן ס"ט החיר דיובליו לשרות זמוקים וכיוצא בהם לעשות שתיה ולא דמי לת"ם הרמב"ם ס"ה מה' שבת דאסור שריית חטים אשורים ע"ג: (ו) לשחוחו . כיון שאמסקו

משנה ברורה

גזרו על משקין היוצאים: (יד) מתכנל . והע"ג דלאחר שבת יהיה לו היתר וקי"ל דדבר שיש לו מתירין אפילו באלף לא בטיל ה"מ באיסור שהיה ניכר התלה בעין וחס"כ נחפז משא"כ בזה כל מעט ומעט שיואל נחפז ח"כף ונתכנל (יח) בששים ביין ההיחר שהיה בו מכבר ואין הל עליו שם איסור ופ"ו אם הענבים מונח בפני עמון והיין זב מהם שמדדון ויורד לתוך יין שהיה שם כבר מע"ש אסור כל היין להסתפק ממנו משום דבר שיש לו מתירין שהרי מקודם שנתערב היה בעין ויכיר [ספר התרומה בסימן רכ"ג]. כתבו (יט) האחרונים דמותר לתת ענבים בשבת בתוך היין שיתכנסו ויוצאו יינם כמו בשלג בסעיף ט"ו ע"ת וכן מותר (כ) לשרות זמוקים וכיוצא בהם במים לעשות שתיה: (טו) מותר למשוך . דאף שיואל קצת יין מחרנינים בשבת ח"כף נתכנל בהמים וכנ"ל: (טז) מותר לשחוחו . כיון שכבר נתרסקו ונדרכו הענבים מבעוד יום [סה"ת ע"ג]. כתב הח"ה למוקים שחתכן ונתן עליהן מים ושחטן בשבת הייב לכ"ע דבזה לא היה זב היין מאליו ואינו דומה לענבים שנתרסקו ומ"מ אם נתן הזמוקים והיין לתוך משמרת או סודר מע"ג ומסתכן והולך בשבת אפ"ה מותר לשחוח מאותו יין בשבת ודוקא שהסודר או המשמרת מניע עד היין שכליו בענין שח"כף כשיאל מן המשמרת איש ניכר כלל ובטל: (יז) כדי לתוך האוכל . בי השם מפרק בזה"ס וענבים אינו כ"א בשערי"ך לסחיטת הפרי למשקה שא"ז השוב פירקה שח"כף המשקה מן האוכל משא"כ בזה אין זה דרך פירוקה (כח) דהוי כמפריד אוכל מאוכל ועיין לקמיה בס"ו בגו"ה דר"ם אומר בזה אין רוב הפוסקים הולקים עליו ולכן סתם השו"ע להקל מלד הדיו ומ"מ המחמיר הנח עליו ברכה כמ"ש בתשו' הר"א"ה (יח) אבל אם אין בה . ואפילו (כג) דעתו ליתנו חס"כ לתכנל ג"כ אסור . דבעינן שיסחטנו לתוך התבשיל (כג) ועיין בדרישה שכתב דחויבא גמי יש בזה: (יט) דה"ה לבוסר . הם ענבים שלא נתכנלו כל גרכן: (כ) הואיל ואינו וכו' . היינו למשום זה היו כנודר אוכל מתוך פסולת כי אותן בני אדם האוכלין אותה פסלה דעתן אצל כל אדם . ואם רוצה לאכול לאלתר אותו דבר שסוחס לתוכו הבוסר מותר כדלעיל בסימן ע"ג ענין בורר דמותר באוכל מתוך פסולת אם הוא לנודד אותה פוערה דהא משום סחיטה ליכא כאן כיון שבה לתוך האוכל כ"כ השו"ע והע"ג והמ"א השיג על זה דהא דמותר שם משום שאין דרך ברירה באוכל מתוך פסולת תשא"כ בזה דרך ברירתו הוא דאי אפשר בענין אחר ועיין בא"ר שמלד להקל כהש"ס והע"ג ועיין בגו"ל שכתבנו דיכון להחמיר

דומה לשתות ככך שרי מ"א ע"ג . וט"ו כתב לפסג"ד נראה דבר זה דומה לדין שכתב בס' ש"ס סעיף ט"ו והוא . דעת הר"א"ה דמותר לשחות ע"י מפה וכו' דכשם ששם אין איסור בורר במה שהא עושה בפיו כך אין כאן איסור דש במה שמונח בפיו דמ"ס מאלכת בורר ממאלכת דש וזיון שכבר פסק בס' ש"ע להקל כהר"א"ה לא היה לו לרמ"א להביא כאן דעת המחמירין גם לא ראינו מי שנהר בדברים אלו רק בזה גריד ליתגר שלא יבטוט

באר הלכה

תלמוד דכש שריקס מפ"ם ויואל מעמון דמותרין (גמרא): * לתוך קדירה וכו' . וה"פ טור קדירה ואף דמדברי רש"י משמע דקדירה אף שיש בה תבשיל ג"כ אסור משום דלא מתכא מילתא דזמין למסקין קצת לה [כן הוא ביאורו של ר"י וכ"כ בשם חס"ד יכו"ד וכן מלמדי במחירי ודלא כח"ס אחרונים שלא הביטו דברי רש"י ק] מדברי כל הפוסקים הראשונים וכן בב"א והרי"ף והר"א"ה והש"ס והב"מ והב"ב והסמ"ק והטור ורבינו ירוחם והמחירי משמע דאין שום חילוק בין קדירה לשאר כלי אם יש בה תבשיל והא דחילק בגמרא בין קדירה לקדירה הוא משום דסחה קדירה יש בה תבשיל וכתב קדירה אין בה תבשיל: * דהר"ל משקה וט" . מדעתם המחבר דברי משמע דש"ל לעיקר דעת בעל הסה"תם שהובא בג"י דלאילו כמש"ל בשו"ע למשק ג"כ מותר וכן פסק במחירי: * הבא לאוכל . אבל לתוך כלי שיש בה משקה אסור וחויבא גמי יש בזה כ"כ הא"ר ושא"י ופאטו: * אמור . וחויבא גמי יש בו [במכ"ס]: * הואיל ואינו ראוי . לכאורה כרי בסימן ר"ב פסק דעברין על הכוסר פ"א וכל דבר שאין ראוי לאכול אין מברכין עליו גם בשתיקין פ"ו מ"ג ק"ל לר"ע דמסקא טומאה ואוכלין ואפטר דלאו דוקא

שער הציזין

(ית) פמ"ג: (יט) מ"א בשם ב"ח וא"ר . ודלא דלא כע"ג: (כ) מהר"ם כולן ויר אס"ק בשם טור פוסקים: (כא) רש"י וכרמב"ם וכרי"ף כתב . דהוי כמטרו אוכל לתוך אוכל וגדלה שטת אחת היא: (כב) ק מוכח כמ"ג: (כג) אמנם אח"כ מלמדי בתשובת רדב"ז סימן תפ"ו דיש בזה איסורא ולא חויבא כיון שדעתו ליתן לתוך התבשיל וכ"כ הסמ"ג אית ס' וכתב טור דה"ס בתמיים ודמויים יש איסור לאותן זק: ין